

Reflectie partijprogramma's

Meer geld, betere samenwerking, minder bureaucratie en geen wachtlijsten. Het is mooi om te zien dat alle politieke partijen zich hard willen maken voor een betere jeugdzorg. De vraag is alleen, gaan al deze punten het verschil maken? Wat ons betreft niet, want (vrij vertaald naar Einstein): als je doet wat je deed, krijg je wat je kreeg. Willen we echt iets veranderen, dan is er een revolutie nodig. Gelukkig zien we dat partijen als de SGP, Christen Unie en 50Plus wel inzetten op innovatie zoals het verkorten van de jeugdbeschermingsketen, betere samenwerking met scholen, betere schuldhulpverlening en dat zij onderkennen dat het werk van onze jeugdbeschermers een zware taak is en een betere beloning verdient.

Als we kijken naar de wereld waarin we op dit moment leven dan bevinden we ons in een coronacrisis en voorspellen economen dat de grootste economische crisis sinds de 20er jaren op ons afkomt. Dat levert stress op bij iedereen, bij alle burgers van 0 tot 100. Stress door verslaving, echtscheiding, door schulden of psychiatrische problemen met als resultaat een toename van huiselijk geweld en kindermishandeling. Meer dan ooit is het belangrijk dat we naast gezinnen blijven staan en de problemen waar zij mee te maken hebben oplossen. Meer geld is daarin niet de oplossing. We moeten als maatschappij de juiste keuzes maken wat we met dat geld doen. Daarom zullen wij het nieuwe kabinet straks vragen in te zetten op:

1. Een integrale aanpak

Problemen worden integraal aangepakt door een betere samenwerking in het sociaal domein als het gaat om jeugdzorg, volwassenhulp en bestaanszekerheden Dichtbij, in de wijk. Burgers krijgen één aanspreekpunt, één plan en passende hulp op alle gebieden: ggz, schuldhulpverlening, huisvesting én jeugdzorg. Organisaties binnen de jeugdbeschermingsketen gaan met een nieuwe werkwijze werken en werken niet meer na elkaar maar samen in één organisatie.

2. Naast ouders gaan staan

Onveiligheid bij kinderen wordt voor een groot deel veroorzaakt doordat we ouders en opvoeders in kwetsbare gezinnen onvoldoende ondersteunen. Met als gevolg dat in sommige schrijnende gevallen kinderen uit huis worden geplaatst. We willen opvoeders die hulp bieden die ze nodig hebben om hen te versterken in hun opvoedersrol zodat hun kinderen blijvend veilig opgroeien. Dat betekent een nauwere samenwerking met de volwassen GGZ. Als hulp door ouders niet aanvaard wordt, moet er de mogelijkheid van een gezinsondertoezichtstelling zijn.

3. Toezicht organisaties versimpelen

Een van de oorzaken van de bureaucratie in de jeugdzorg is dat het toezicht zich blijft stapelen en te weinig de domeinen overstijgt. Het nieuwe kabinet moet het initiatief nemen om een diepgaande analyse te doen op de kwaliteit van ons huidige toezicht.

Claire Vluggen en Sigrid van de Poel, bestuurders Jeugdbescherming (Regio Amsterdam)